

NORGES HØYESTERETT

Den 8. september 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Øie, Endresen og Noer i

HR-2015-01832-U, (sak nr. 2015/1613), straffesak, anke over kjennelse:

Den offentlige påtalemyndighet

mot

A

(advokat Trygve Staff)

avsagt slik

K J E N N E L S E:

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse om løslatelse av en varetektsfengslet.
- (2) A, født ---1984, ble 12. mai 2015 siktet for blant annet overtredelse av straffeloven § 229 første straffalternativ, jf. § 232, jf. § 49. Han ble varetektsfengslet ved Oslo tingretts kjennelse 12. mai 2015 på grunn av fare for bevisforspillelse. Fengslingen er senere forlenget, sist ved tingrettens kjennelse 4. august 2015. Siktelsen var da endret til overtredelse av straffeloven § 233, jf. § 49.
- (3) Etter begjæring fra påtalemyndigheten om forlengelse av varetektsfengslingen med fire uker, avsa Oslo tingrett 1. september 2015 kjennelse med slik slutning:

"A, født ---1984, løslates"
- (4) Påtalemyndigheten anket til Borgarting lagmannsrett og begjærte oppsettende virkning. Tingretten tok begjæringen om oppsettende virkning til følge. Borgarting lagmannsrett avsa 4. september 2015 kjennelse med slik slutning:

"Anken forkastes."
- (5) Påtalemyndigheten har anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett. Ved lagmannsrettens beslutning 4. september 2015 ble påtalemyndighetens begjæring om oppsettende virkning ikke tatt til følge. Siktede ble løslatt samme dag.

- (6) *Påtalemyndigheten* har i korte trekk gjort gjeldende:
- (7) Lagmannsrettens begrunnelse tyder på at retten har lagt til grunn en uriktig forståelse av forsettskravet når det gjelder siktelsen for drapsforsøk. Det er også påfallende at lagmannsretten uten begrunnelse har konstatert skjellig grunn til mistanke om forsøk på legemsbeskadigelse, men ikke skjellig grunn til mistanke om forsøk på drap. Kjennelsesgrunnene er mangelfulle.
- (8) Det er nedlagt slik påstand:
- "Lagmannsrettens kjennelse oppheves."**
- (9) A har inngitt merknader til anken. Det er i korthet anført:
- (10) Lagmannsrettens kjennelsesgrunner er tilstrekkelige, især når kjennelsen leses i sammenheng. Det kan ikke kreves at lagmannsretten uttrykkelig nevner de ulike forsettsformer som ikke er funnet oppfylt.
- (11) Det er nedlagt slik påstand:
- "Anken forkastes."**
- (12) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens lovtolkning og saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 388.
- (13) I påtalemyndighetens anke til lagmannsretten ble det blant annet anført at vilkårene for fengsling etter straffeprosessloven § 172 var oppfylt. For så vidt gjaldt kravet til skjellig grunn til mistanke om drapsforsett ble det vist til at "siktede, på det tidspunktet han skjøt, i det minste holdt det for mulig at skuddene ville drepe noen på utsiden av glassdøren. Han valgte likevel å skyte, selv om dette skulle bli følgen."
- (14) Lagmannsretten uttalte følgende om vurderingen av skjellig grunn til mistanke om drapsforsett:
- "Lagmannsretten er enig med tingretten i at det ikke er skjellig grunn til mistanke for overtredelse av straffeloven § 233, jf. § 49. Påtalemyndigheten har i påtegningene ikke begrunnet hva som støtter en mistanke om at siktede forsettlig forsøkte å drepe B og/eller andre. Begrunnelsen som er gitt i påtegningene gjelder tilsynelatende overtredelse av straffeloven § 229.**
- Det er ikke opplysninger i forhistorien som skulle tilsi at siktede har villet drepe B og/eller andre. Etter lagmannsrettens vurdering gir heller ikke måten skuddene ble avfyrt skjellig grunn til mistanke om drapsforsett. Lagmannsretten er således ikke enig i det som anføres om dette i anken."**
- (15) Det fremstår som usikkert om lagmannsretten har oppfattet og vurdert påtalemyndighetens anførsel knyttet til forsettsformen *dolus eventualis*, og om det er lagt til grunn en riktig forståelse av kravet til forsett. Utvalget finner derfor at lagmannsrettens kjennelse bør oppheves.
- (16) Det er ubestridt at siktede, som oppholdt seg inne på et utested i Oslo, avfyrte to skudd mot en av inngangsdørene til utestedet. Inngangsdøren var av glass, og en rekke mennesker befant seg

utenfor. Skuddene ble avfyrt i brysthøyde. Når lagmannsretten har lagt til grunn at det foreligger skjellig grunn til mistanke om forsett i relasjon til straffeloven § 229, men ikke i relasjon til straffeloven § 233, krever dette en nærmere forklaring.

(17) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Clement Endresen
(sign.)

Toril M. Øie
(sign.)

Ragnhild Noer
(sign.)

Riktig utskrift: